

Zbornik sudske prakse

MIŠLJENJE NEZAVISNOG ODVJETNIKA
MACIEJA SZPUNARA
od 23. studenoga 2023.¹

Predmet C-801/21 P

**Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo
protiv**

Indo European Foods Ltd

„Žalba – Žig Europske unije – Postupak povodom prigovora – Odbijanje prigovora – Tužba za poništenje – Predmet tužbe – Pravni interes – Povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Europske unije”

I. Uvod

1. Svojom žalbom Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 6. listopada 2021., Indo European Foods/EUIPO – Chakari (Abresham Super Basmati Sela Grade One World’s Best Rice) (T-342/20; u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2021:651), kojom je taj sud prihvatio tužbu koju je društvo Indo European Foods Ltd podnijelo protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. travnja 2020. (predmet R 1079/2019-4) (u daljnjem tekstu: sporna odluka) u pogledu prijave za registraciju figurativnog žiga Abresham Super Basmati Sela Grade One World’s Best Rice.
2. Ovaj predmet pruža Sudu priliku da pojasni problematiku u pogledu toga da je pravo na kojem se temeljio prigovor na registraciju žiga Europske unije nestalo tijekom postupka zbog toga što se Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske povukla iz Unije.
3. Konkretnije, postavlja se pitanje postupovnog utjecaja takvog nestanka jer se žalba isključivo odnosi na ispitivanje koje je Opći sud proveo u pogledu dopuštenosti tužbe za poništenje odluke kojom se odbija prigovor.

¹ Izvorni jezik: francuski

II. Pravni okvir

A. Međunarodno pravo

4. U prvom, četvrtom i osmom stavku preambule Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju², koji je donesen 17. listopada 2019. te je stupio na snagu 1. veljače 2020., navodi se:

„Uzimajući u obzir da je [Ujedinjena Kraljevina] 29. ožujka 2017. nakon ishoda referenduma održanog u Ujedinjenoj Kraljevini i svoje suverene odluke o napuštanju Europske unije obavijestila o svojoj namjeri povlačenja iz [Unije] [...] u skladu s člankom 50. [UEU-a],

[...]

Podsjećajući da se u skladu s člankom 50. UEU-a [...] i podložno sporazumima utvrđenima u ovom Sporazumu, od dana stupanja na snagu ovog Sporazuma propisi Unije [...] u cijelosti prestaju primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu,

[...]

Uzimajući u obzir da je u zajedničkom interesu Unije i Ujedinjene Kraljevine da se utvrdi prijelazno ili provedbeno razdoblje u kojem bi se pravo Unije [...] trebalo primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini te u pravilu s jednakim učinkom na države članice [...], a kako bi se izbjegli poremećaji u razdoblju pregovora o sporazumu ili sporazumima o budućem odnosu.”

5. Člankom 1. tog sporazuma, naslovljenim „Cilj”, predviđa se:

„Ovim se Sporazumom utvrđuju pojedinosti o povlačenju [Ujedinjene Kraljevine] iz [Unije] [...]”

6. U skladu s člankom 126. navedenog sporazuma, naslovljenim „Prijelazno razdoblje”:

„Uspostavlja se prijelazno ili provedbeno razdoblje koje počinje na dan stupanja na snagu ovog Sporazuma i završava 31. prosinca 2020.”

7. Člankom 127. tog sporazuma, naslovljenim „Područje primjene prijelaznog razdoblja”, u stavcima 1., 3. i 6. određuje se:

„1. Ako ovim Sporazumom nije predviđeno drukčije, tijekom prijelaznog razdoblja na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini primjenjuje se pravo Unije.

[...]

3. Tijekom prijelaznog razdoblja, pravo Unije primjenjivo u skladu sa stavkom 1. proizvodi s obzirom na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini pravne učinke jednake onima koje proizvodi u Uniji i njezinim državama članicama te se tumači i primjenjuje u skladu s metodama i općim načelima jednakima onima koji se primjenjuju u Uniji.

² SL 2020., L 29, str. 7., u daljnjem tekstu: Sporazum o povlačenju

[...]

6. Ako ovim Sporazumom nije predviđeno drukčije, podrazumijeva se da tijekom prijelaznog razdoblja sva upućivanja na države članice u pravu Unije koje se primjenjuje u skladu sa stavkom 1. i kako ga provode i primjenjuju države članice uključuju Ujedinjenu Kraljevinu.”

8. Na temelju članka 185. četvrtog stavka Sporazuma o povlačenju:

„Dijelovi drugi i treći, uz iznimku članka 19., članka 34. stavka 1., članka 44. i članka 96. stavka 1., kao i glava I. dijela šestog i članci od 169. do 181., primjenjuju se od isteka prijelaznog razdoblja.”

B. Pravo Unije

1. Uredba br. 207/2009

9. Uredba (EZ) br. 207/2009³ izmijenjena je Uredbom (EU) 2015/2424⁴ (u daljnjem tekstu: Uredba br. 207/2009), koja je stupila na snagu 23. ožujka 2016.⁵

10. Uvodne izjave 2. do 4., 6. i 7. Uredbe br. 207/2009 glase:

„(2) U cijeloj je Uniji poželjno promicati skladan razvoj gospodarskih djelatnosti, te njihovim neprekidnim i uravnoteženim širenjem stvarati unutarnje tržište koje funkcionira prema propisima i nudi uvjete slične onima koji prevladavaju na nacionalnom tržištu. Za stvaranje tržišta takve vrste i njegovu sve veću transformaciju u jedinstveno tržište nije nužno samo ukloniti prepreke slobodnom kretanju proizvoda i usluga i uvesti pravila koja osiguravaju nenarušavanje tržišnog natjecanja, već je potrebno stvoriti i pravne preduvjete koji će poduzećima omogućiti da svoje aktivnosti prilagode mjerilima Unije, bilo u proizvodnji i distribuciji roba bilo u pružanju usluga. U tom smislu, među pravnim instrumentima koji bi trebali biti na raspolaganju tim poduzećima posebno se ističu žigovi koji bi omogućavali obilježavanje proizvoda i usluga poduzeća putem istovjetnih sredstava u cijeloj Uniji, neovisno o granicama.

(3) Radi ostvarivanja spomenutih ciljeva Unije bilo bi potrebno predvidjeti mehanizme Unije s obzirom na žigove prema kojima bi poduzeća putem jedinstvenog postupka mogla stjecati žigove Europske unije kojima je dana jedinstvena zaštita i koji proizvode učinke na području cijele Unije. Trebalo bi primjenjivati tako navedeno načelo jedinstvenog karaktera žiga Europske unije, osim ako je drukčije predviđeno ovom Uredbom.

³ Uredba Vijeća od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)

⁴ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o izmjeni Uredbe br. 207/2009 (SL 2015., L 341, str. 21. te ispravci SL 2016., L 71, str. 322., SL 2016., L 110, str. 4. i SL 2016., L 267, str. 1.)

⁵ S obzirom na datum podnošenja sporne prijave za registraciju, odnosno 14. lipnja 2017., koji je presudan za određivanje mjerodavnog materijalnog prava, na činjenice ovog spora primjenjuju se materijalnoppravne odredbe Uredbe br. 207/2009, kako je izmijenjena Uredbom 2015/2424.

(4) Prepreka teritorijalnosti prava predviđenih nositeljima žigova zakonodavstvima država članica ne može se ukloniti usklađivanjem zakonodavstava. Kako bi se otvorila neograničena gospodarska djelatnost na cijelom zajedničkom tržištu u korist poduzeća, potrebno je stvoriti žigove uređene jedinstvenim pravom [Unije] izravno primjenjivim u svim državama članicama.

[...]

(6) Pravo Unije u području žigova ipak ne zamjenjuje pravne propise država članica o žigovima. Zapravo se ne bi činilo opravdanim zahtijevati od poduzeća da podnesu prijavu za registraciju svojih žigova kao žigova Europske unije. Nacionalni žigovi i dalje su potrebni onim poduzećima koja ne žele zaštititi svoje žigove na razini Unije.

(7) Prava u pogledu žiga Europske unije trebala bi se stjecati samo registracijom, a registracija bi se trebala odbiti posebno [...] ako je u sukobu s ranijim pravima.”

11. Člankom 1. Uredbe br. 207/2009, naslovljenim „Žig Europske unije”, u stavku 2. određuje se:

„Žig EU-a ima jedinstveni karakter. Ima jednak učinak u cijeloj Uniji: ne smije se registrirati, ne smije se prenositi ili ne smije ga se odreći, ne smije biti predmetom odluke kojom se opozivaju prava nositelja žiga ili odluke kojom se žig proglašava ništavim i njegova se uporaba ne smije zabraniti, osim u odnosu na cijelu Uniju. To se načelo primjenjuje, osim ako je drukčije određeno ovom Uredbom.”

12. Člankom 6. te uredbe, naslovljenim „Načini stjecanja žiga EU-a”, predviđa se:

„Žig EU-a stječe se registracijom.”

13. Člankom 8. navedene uredbe, naslovljenim „Relativni razlozi za odbijanje”, u stavku 4. predviđa se:

„Na temelju prigovora nositelja neregistriranog žiga ili nekog drugog znaka koji se rabi u trgovačkom prometu i čija važnost nije samo lokalnog karaktera, žig za koji je podnesena prijava neće se registrirati kad i u opsegu u kojem, sukladno zakonodavstvu Unije ili pravnom propisu države članice koji se primjenjuje na taj znak:

- (a) prava na taj znak bila su stečena prije datuma prijave za registraciju žiga EU-a ili prije datuma prava prvenstva zatraženog u prijavi za registraciju žiga EU-a;
- (b) taj znak daje svojem nositelju pravo zabraniti uporabu kasnijeg žiga.”

14. Člankom 9. te uredbe, naslovljenim „Prava koja proizlaze iz žiga EU-a”, u stavicima 1. i 2. određuje se:

„1. Registracija žiga EU-a nositelju žiga daje isključiva prava koja proizlaze iz njega.

2. Ne dovodeći u pitanje prava nositelja stečena prije datuma podnošenja prijave ili datuma prvenstva žiga EU-a, nositelj tog žiga EU-a ovlašten je spriječiti sve treće strane koje nemaju njegovu suglasnost da rabe u trgovačkom prometu, u vezi s proizvodima ili uslugama, bilo koji znak ako je:

[...]

(b) znak istovjetan ili sličan žigu EU-a te se rabi u vezi s proizvodima i uslugama koji su istovjetni ili slični proizvodima ili uslugama za koje je žig EU-a registriran, ako postoji vjerojatnost dovođenja javnosti u zabludu; vjerojatnost dovođenja u zabludu uključuje vjerojatnost dovođenja u vezu tog znaka i žiga;

[...]”

15. U skladu s člankom 9.b Uredbe br. 207/2009, naslovljenim „Datum od kojeg prava proizvode učinak prema trećim stranama”:

„1. Prava koja proizlaze iz žiga EU-a proizvode učinak prema trećim stranama od datuma objave registracije žiga.

2. Moguće je zahtijevati razumnu naknadu u pogledu radnji poduzetih nakon datuma objave prijave žiga EU-a ako bi te radnje, nakon objave registracije žiga, bile zabranjene na temelju objave.

3. Sud nadležan za predmet donosi odluku o meritumu predmeta tek nakon objave registracije.”

2. Uredba (EU) 2017/1001

16. Uredbom (EU) 2017/1001⁶ izmijenjena je i zamijenjena Uredba br. 207/2009 s učinkom od 1. listopada 2017.⁷ Njezina uvodna izjava 12. glasi:

„Kako bi se osigurala pravna sigurnost i potpuna sukladnost s načelom prvenstva prema kojem registrirani raniji žig ima prednost pred kasnije registriranim žigom, potrebno je predvidjeti da izvršavanje prava koja proizlaze iz žiga EU-a ne bi trebalo dovoditi u pitanje prava nositelja stečena prije podnošenja prijave ili prije datuma prvenstva žiga EU-a. [...]”

17. Člankom 46. te uredbe, naslovljenim „Prigovor”, u stavku 1. određuje se:

„1. U roku od tri mjeseca od objave prijave žiga EU-a, obavijest o prigovoru na registraciju žiga koji se temelji na razlozima iz članka 8. zbog kojih se žig ne može registrirati mogu podnijeti:

[...]

(c) nositelji ranijih žigova ili znakova navedenih u članku 8. stavku 4. i osobe koje su ovlaštene na temelju određenog nacionalnog propisa ostvarivati ta prava;

⁶ Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.)

⁷ Potrebno je istaknuti da je prigovor na registraciju žiga za koji je podnesena prijava istaknut 13. listopada 2017., tako da se u ovom slučaju primjenjuju postupovna pravila iz Uredbe 2017/1001, koja se odnose na postupke povodom prigovora i žalbene postupke te se primjenjuju na datum na koji su stupila na snagu.

[...]

18. Člankom 47. navedene uredbe, naslovljenim „Ispitivanje prigovora”, u stavku 5. predviđa se:

„Ako se ispitivanjem prigovora utvrdi da žig ne može biti registriran u odnosu na neke ili u odnosu na sve proizvode ili usluge za koje je podnesena prijava žiga EU-a, prijava se odbija u odnosu na te proizvode ili usluge. U suprotnom, prigovor se odbacuje.”

19. Člankom 51. te uredbe, naslovljenim „Registracija”, u stavku 1. navodi se:

„[...] [A]ko su svi podneseni prigovori konačno riješeni povlačenjem, odbacivanjem ili na drugi način, žig i pojedinosti iz članka 111. stavka 2. upisuju se u registar. Registracija se objavljuje.”

20. Člankom 66. Uredbe br. 2017/1001, naslovljenim „Odluke protiv kojih se može podnijeti žalba”, u stavku 1. predviđa se:

„Žalba se može podnijeti protiv odluka bilo kojeg tijela Ureda nadležnog za odlučivanje navedenog u članku 159. točkama od (a) do (d) [...]. Te odluke stupaju na snagu tek od datuma isteka razdoblja za podnošenje žalbe iz članka 68. Podnošenje žalbe ima suspenzivni učinak.”

21. Člankom 71. te uredbe, naslovljenim „Odluke o žalbama”, u stavku 3. određuje se:

„Odluke žalbenog vijeća proizvode pravni učinak tek od datuma isteka roka iz članka 72. stavka 5. ili, ako je u tom roku podnesena tužba Općem sudu, od datuma odbijanja takve tužbe ili svake žalbe podnesene Sudu Europske unije na odluku Općeg suda.”

22. Člankom 72. navedene uredbe, naslovljenim „Postupci pred Sudom”, u stavcima 1., 2., 3. i 6. predviđa se:

„1. Protiv odluka žalbenih vijeća u vezi sa žalbama mogu se podnositi tužbe Općem sudu.

2. Tužba se može podnijeti zbog nenadležnosti, bitnih povreda pravila postupka, povrede UFEU-a, povrede ove Uredbe ili bilo kojeg pravnog pravila koje se odnosi na njihovu primjenu ili zlouporabu ovlasti.

3. Opći sud nadležan je za poništavanje ili izmjenu osporene odluke.

[...]

6. Ured poduzima sve potrebne mjere za izvršenje presude Općeg suda ili, u slučaju žalbe na tu presudu, Suda Europske unije.”

III. Okolnosti spora

23. Okolnosti spora podrobno su iznesene u pobijanoj presudi na koju se upućuje u tom pogledu⁸. Elementi koji su ključni i nužni za razumijevanje ovog mišljenja mogu se sažeti na sljedeći način.

⁸ Točke 1. do 12. pobijane presude

24. Hamid Ahmad Chakari podnio je 14. lipnja 2017. EUIPO-u prijavu za registraciju žiga Europske unije. Prijava je objavljena u *Glasniku žigova Europske unije* br. 169/2017 od 6. rujna 2017.

25. Društvo Indo European Foods podnijelo je 13. listopada 2017. prigovor na registraciju žiga za koji je podnesena prijava. Prigovor se temeljio na ranijem neregistriranom verbalnom žigu koji se upotrebljavao u Ujedinjenoj Kraljevini. U prilog prigovoru istaknut je razlog iz članka 8. stavka 4. Uredbe br. 2017/1001. Društvo Indo European Foods u biti je tvrdilo da je na temelju primjenjivog prava Ujedinjene Kraljevine moglo zabraniti uporabu žiga za koji je podnesena prijava s pomoću takozvanog „proširenog” oblika tužbe zbog zavaravajućeg označivanja (*action for passing off*).

26. Odjel za prigovore odbio je 5. travnja 2019. prigovor u cijelosti uz obrazloženje da dokazi koje je podnijelo društvo Indo European Foods nisu bili dovoljni kako bi se utvrdilo da se raniji žig upotrebljavao u trgovačkom prometu, čija važnost nije bila samo lokalnog karaktera prije relevantnog datuma i na području o kojem je riječ.

27. Društvo Indo European Foods podnijelo je 16. svibnja 2019. žalbu protiv odluke Odjela za prigovore.

28. Spornom odlukom četvrto žalbeno vijeće EUIPO-a odbilo je žalbu kao neosnovanu uz obrazloženje da društvo Indo European Foods nije dokazalo da mu takozvani „prošireni” oblik tužbe zbog zavaravajućeg označivanja omogućuje da zabrani uporabu žiga za koji je podnesena prijava u Ujedinjenoj Kraljevini.

IV. Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

29. Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 2. lipnja 2020. društvo Indo European Foods pokrenulo je postupak za poništenje i izmjenu sporne odluke.

30. U prilog svojoj tužbi društvo Indo European Foods istaknulo je samo jedan tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009.

31. EUIPO je u odgovoru na tužbu osobito tvrdio da su, s obzirom na to da se prigovor na registraciju žiga za koji je podnesena prijava temeljio na ranijem žigu koji nije registriran u Ujedinjenoj Kraljevini, iako je zaštita koja se tom žigu dodjeljuje pravom Ujedinjene Kraljevine i dalje relevantna tijekom prijelaznog razdoblja predviđenog člancima 126. i 127. Sporazuma o povlačenju (u daljnjem tekstu: prijelazno razdoblje), postupak povodom prigovora i tužba pred Općim sudom ipak postali bespredmetni nakon što je isteklo to razdoblje. Osim toga, EUIPO je tvrdio da, s obzirom na to da poništenje sporne odluke društvu Indo European Foods više ne može donijeti nikakvu korist, ono više nije imalo pravni interes u postupku pred Općim sudom.

32. U pobijanoj je presudi Opći sud smatrao da je tužba dopuštena te je poništio spornu odluku. Kad je riječ o EUIPO-ovim argumentima koji se odnose na dopuštenost, Opći sud s jedne je strane u točkama 17. do 23. te presude utvrdio da se ne može smatrati da predmet spora nestaje kada tijekom postupka nastane događaj nakon kojeg bi raniji žig mogao izgubiti status neregistriranog žiga ili drugog znaka koji se upotrebljava u trgovačkom prometu čiji doseg nije samo lokalnog karaktera, osobito nakon povlačenja neke države članice iz Unije, osim ako Opći sud uzme u obzir razloge koji su nastali nakon donošenja sporne odluke, a koji ne mogu utjecati na osnovanost te odluke. S druge strane, u točkama 24. do 27. navedene presude Opći sud odbio je

EUIPO-ove argumente kojima je nastojao dokazati nestanak pravnog interesa društva Indo European Foods, pri čemu je odlučio da se ne može tvrditi da bi u slučaju poništenja sporne odluke žalbeno vijeće bilo obvezno odbiti žalbu zbog ranijeg žiga zaštićenog pravom države članice jer žalbeno vijeće ne ocjenjuje činjenice u trenutku donošenja nove odluke, nego u fazi u kojoj je žalba bila prije donošenja sporne odluke.

V. Zahtjevi stranaka i postupak pred Sudom

33. Rješenjem od 7. travnja 2022. Sud je proglasio žalbu u ovom predmetu dopuštenom te je pritom utvrdio da zahtjev za dopuštanje žalbe koji je podnio EUIPO u dovoljnoj mjeri dokazuje da se u žalbi javlja pitanje koje je važno za jedinstvo, dosljednost i razvoj prava Unije.

34. Odlukom predsjednika Suda od 16. lipnja 2022. Saveznoj Republici Njemačkoj dopuštena je intervencija u potporu EUIPO-u.

35. Rješenjem predsjednika Suda od 16. prosinca 2022. odbijen je zahtjev za intervenciju društva Walsall Conduits Ltd u potporu društvu Indo European Foods.

36. EUIPO svojom žalbom zahtijeva od Suda da:

- ukine pobijanu presudu;
- utvrdi da nije potrebno odlučiti o tužbi koju je društvo Indo European Foods podnijelo protiv sporne odluke;
- naloži društvu Indo European Foods snošenje troškova ovog postupka i postupka pred Općim sudom.

37. Svojim odgovorom na žalbu, društvo Indo European Foods od Suda zahtijeva da:

- odbije žalbu;
- naloži EUIPO-u snošenje troškova ovog postupka.

38. Savezna Republika Njemačka podupire zahtjev EUIPO-a.

39. EUIPO i društvo Indo European Foods saslušani su na raspravi održanoj 14. rujna 2023.

VI. Analiza

40. EUIPO u prilog žalbi ističe jedan žalbeni razlog, koji se temelji na povredi Općeg suda u pogledu uvjeta koji se odnosi na daljnje postojanje pravnog interesa društva Indo European Foods te se dijeli na tri dijela. U prvom dijelu jedinog žalbenog razloga EUIPO tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer je pomiješao pojam „nadzor zakonitosti” i autonoman zahtjev daljnjeg postojanja pravnog interesa. U drugom dijelu tog žalbenog razloga EUIPO tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava te da nije dostatno obrazložio svoju odluku jer nije ocijenio *in concreto* daljnje postojanje pravnog interesa društva Indo European Foods s obzirom

na posebnosti prava u području žigova. U trećem dijelu navedenog žalbenog razloga EUIPO tvrdi da iz pogrešaka koje je počinio Opći sud proizlazi obveza da EUIPO ne uzme u obzir pravne učinke isteka prijelaznog razdoblja.

41. Analizu ću početi ispitivanjem prvog dijela jedinog žalbenog razloga te ću detaljno iznijeti razloge zbog kojih smatram da ga valja prihvatiti (dio A). Zatim ću dokazati da, prema mojem mišljenju, Indo European Foods ima pravni interes pred Općim sudom, tako da također treba odbiti drugi i treći dio jedinog žalbenog razloga te oni ne mogu dovesti do ukidanja pobijane presude (dijelovi B i C).

A. Prvi dio jedinog žalbenog razloga: predmet tužbe pred Općim sudom

42. U prvom dijelu jedinog žalbenog razloga EUIPO tvrdi da je u točkama 15. do 21. pobijane presude Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer se u svrhu utvrđivanja daljnjeg postojanja pravnog interesa društva Indo European Foods usredotočio na to je li istek prijelaznog razdoblja mogao utjecati na zakonitost sporne odluke u trenutku u kojem je donesena. Time je Opći sud pomiješao nadzor zakonitosti i zahtjev daljnjeg postojanja pravnog interesa.

43. Međutim, čini mi se da ti argumenti proizlaze iz pogrešnog tumačenja pobijane presude i sudske prakse koja se u njoj navodi.

44. Naime, ističem da Opći sud, suprotno onomu što tvrdi EUIPO, u točkama 15. do 21. pobijane presude nije ispitao pitanje daljnjeg postojanja pravnog interesa društva Indo European Foods ni pitanje zakonitosti sporne odluke, nego pitanje nestanka *predmeta tužbe*, odnosno odluke žalbenog vijeća od 2. travnja 2020. kojom je to vijeće odbilo prigovor koji je istaknulo društvo Indo European Foods.

45. Predmet tužbe i pravni interes osobe koja ju je podnijela dva su zasebna pitanja. Predmet tužbe za poništenje objektivan je element, odnosno predstavlja akt čije se poništenje traži. Pravni interes subjektivan je element kojim se nastoji utvrditi može li tužba svojim ishodom donijeti korist stranci koja ju je podnijela⁹.

46. Točno je da su ta dva elementa često povezana, osobito ako se postojanje pravnog interesa ocjenjuje „u odnosu na predmet tužbe”¹⁰ i ako nestanak predmeta tužbe nužno dovodi do nestanka pravnog interesa. Međutim, tužiteljev pravni interes može nestati čak i ako predmet tužbe i dalje postoji¹¹.

47. Daljnje postojanje predmeta tužbe za poništenje pretpostavlja da odluka na koju se ona odnosi i dalje proizvodi svoje učinke. Prema tome, prema ustaljenoj sudskoj praksi, tužba može postati bespredmetna, među ostalim, zbog povlačenja ili zamjene akta tijekom postupka¹². Isto tako, tužba u pogledu EUIPO-ove odluke koja se odnosi na prigovor smatra se bespredmetnom ako je

⁹ Presude od 4. lipnja 2015., *Andechser Molkerei Scheitz/Komisija* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, t. 25.); od 17. rujna 2015., *Mory i dr./Komisija* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, t. 55.) i od 20. prosinca 2017., *Binca Seafoods/Komisija* (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, t. 44.)

¹⁰ Presude od 28. svibnja 2013., *Abdulrahim/Vijeće i Komisija* (C-239/12 P, EU:C:2013:331, t. 61.) i od 17. rujna 2015., *Mory i dr./Komisija* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, t. 57.)

¹¹ Vidjeti primjerice presudu od 18. ožujka 2010., *Centre de Coordination Carrefour/Komisija* (T-94/08, EU:T:2010:98).

¹² Presuda od 1. lipnja 1961., *Meroni i dr./Visoko tijelo* (5/60, 7/60 i 8/60, EU:C:1961:10, str. 213.)

taj prigovor povučen nakon što su stranke postigle dogovor¹³, ako je žig na kojem se temeljio prigovor proglašen ništavim¹⁴ ili ako je povučena sama prijava za registraciju kojoj se stranka protivila¹⁵.

48. Ističem da je u svakoj od tih situacija Sud odlučio da je predmet tužbe za poništenje nestao kad je tijekom postupka nastao događaj koji proizvodi učinke *ex tunc*, tako da treba smatrati da odluka o kojoj je riječ nikad nije ni postojala.

49. U tim okolnostima, kako bi se odgovorilo na EUIPO-ov argument koji se odnosi na to da je tužba pred Općim sudom postala bespredmetna, na tom je sudu da ispita može li činjenica da je nakon isteka prijelaznog razdoblja i tijekom postupka pred Općim sudom nestalo ranije pravo na kojem se temeljio prigovor o kojem je riječ u spornoj odluci utjecati na spor u pogledu odbijanja prigovora, i to na taj način da treba smatrati da taj spor nikad nije ni postojao.

50. Prema tome, suprotno onomu što tvrdi EUIPO, Opći sud nije utvrdio može li istek prijelaznog razdoblja nakon povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije utjecati na *zakonitost* sporne odluke, nego samo ima li takav element učinak na daljnje postojanje predmeta tužbe.

51. U tom pogledu, iz točaka 20. i 21. pobijane presude jasno proizlazi da je Opći sud odlučio da, iako prema sudskoj praksi nestanak ranijeg prava na kojem se temelji prigovor zbog povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije može utjecati na ishod postupka povodom prigovora, ako do tog nestanka dođe tijekom postupka pred EUIPO-om, tužba pred njim ipak ne može postati bespredmetna samo zato što je žig na kojem se temelji prigovor postao nevaljan tijekom postupka koji je pokrenut pred njim.

52. Prema EUIPO-ovu mišljenju, iako je jasno da u slučaju da ranije pravo na kojem se temelji prigovor nestane tijekom postupka pred EUIPO-om prije donošenja sporne odluke treba zaključiti da je tužba bespredmetna zbog nevaljanosti te odluke, iz činjenice da je ranije pravo nestalo tek nakon donošenja navedene odluke ne može se automatski zaključiti da tužba i dalje ima predmet. Konkretno, EUIPO tvrdi da mogućnost da ranije pravo bude osnova prigovora u prošlosti ne upućuje na to da tužitelj ima konkretan, postojeći i stvaran pravni interes.

53. Međutim, kao što sam to naveo u točkama 42. i 43. ovog mišljenja, iz pobijane presude jasno proizlazi da zbog tih razloga Opći sud nije odlučio o tome postoji li pravni interes, nego samo o tome postoji li i dalje predmet spora, tako da mi se čini da je argument koji je istaknuo EUIPO bespredmetan.

54. Usto, prema mojem mišljenju, analiza Općeg suda ne sadržava nikakvu pogrešku koja se tiče prava. Opći sud pravi opravdanu razliku između predmeta prigovora pred EUIPO-om i predmeta tužbe pred Općim sudom. Postupak pred EUIPO-om odnosi se na prigovor koji se temelji na pravu Ujedinjene Kraljevine. Taj prigovor stoga u teoriji može postati bespredmetan u slučaju da ranije pravo na kojem se temeljio taj prigovor nestane tijekom postupka. Suprotno tomu, tužba pred Općim sudom odnosi se na odluku donesenu u postupku pred EUIPO-om, u trenutku u kojem je pravo na kojem se temelji prigovor i dalje valjano.

¹³ Rješenje od 17. travnja 2018., *Westbrae Natural/EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)* (T-65/17, neobjavljeno, EU:T:2018:204, t. 20. do 22.)

¹⁴ Rješenje od 14. veljače 2017., *Helbrecht/EUIPO – Lenci Calzature (SportEyes)* (T-333/14, EU:T:2017:108, t. 21. do 24.)

¹⁵ Rješenje od 14. veljače 2023., *Laboratorios Ern/EUIPO – Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM)* (T-428/22, neobjavljeno, EU:T:2023:80)

55. U tom pogledu, kao što je to pravilno istaknuo Opći sud, ne mogu se uzeti u obzir razlozi koji su nastali nakon donošenja sporne odluke ako ti razlozi nemaju učinke na postupak povodom prigovora čije okončanje predstavlja postupak pred Općim sudom¹⁶.

56. Doista, nestanak ranijeg prava zbog povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije, ako do njega dođe nakon donošenja odluke, ne može imati učinak na postupak pred EUIPO-om jer se ne može smatrati da je ranije pravo nestalo na takav način kao da nikad nije ni postojalo. Kao što je to istaknulo društvo Indo European Foods, ništa u Sporazumu o povlačenju ne omogućuje da se zaključi da povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije dovodi do nestanka *ex tunc* ranijih prava. Naprotiv, iz tog sporazuma jasno proizlazi da se do isteka prijelaznog razdoblja pravo Unije i dalje primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu. Povlačenje te države članice iz Unije stoga ne treba analizirati na način kao da nikad nije bila članica Unije i da, slijedom toga, prava intelektualnog vlasništva koja se temelje na nacionalnom pravu nikad nisu imala nikakvu relevantnost u pravnom poretku Unije, nego na način da nakon isteka prijelaznog razdoblja ta prava više nemaju učinke koji se predviđaju Uredbom 2017/1001.

57. U tim okolnostima, smatram da je Opći sud pravilno odlučio da tužba koja mu je podnesena zadržava svoj predmet. Iz toga proizlazi da prvi dio jedinog žalbenog razloga valja odbiti kao neosnovan.

B. Drugi dio jedinog žalbenog razloga: daljnje postojanje pravnog interesa

58. U drugom dijelu jedinog žalbenog razloga EUIPO tvrdi, kao prvo, da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer nije ispitao *in concreto* pravni interes društva Indo European Foods te je samo odbio EUIPO-ove argumente kojima se osporava njegovo postojanje. Opći sud stoga nije ni dostatno obrazložio svoju odluku. Kao drugo, EUIPO tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava jer se u analizi usredotočio na to može li se na ranijem pravu temeljiti prigovor te stoga nije uzeo u obzir posebnosti postupka povodom prigovora i pravo Unije u području žigova.

59. Naime, kad je riječ o prvom argumentu koji je istaknuo EUIPO, prema ustaljenoj sudskoj praksi, na tužitelju je da dokaže svoj pravni interes, koji je ključna i primarna pretpostavka pokretanja bilo kojeg sudskog postupka¹⁷.

60. Međutim, čini mi se da iz pobijane presude jasno, iako implicitno, proizlazi da je Opći sud smatrao da je u trenutku podnošenja tužbe postojao pravni interes društva Indo European Foods te se nije osporavao, s obzirom na to da je sporna odluka na njega negativno utjecala. EUIPO je pred Općim sudom tvrdio da taj pravni interes može nestati zbog isteka prijelaznog razdoblja te je u tom pogledu istaknuo dva argumenta koja je Opći sud odbio. Opći sud tako je u točki 28. pobijane presude odlučio da utvrđeni pravni interes društva Indo European Foods nije nestao. U tim okolnostima, ne smatram da je došlo do navodnog prebacivanja tereta dokazivanja koje ističe EUIPO.

¹⁶ Presuda od 8. listopada 2014., Fuchs/OHIM – Les Complices (Zvijezda u krugu) (T-342/12, EU:T:2014:858, t. 24.)

¹⁷ Presude od 4. lipnja 2015., Andechser Molkerei Scheitz/Komisija (C-682/13 P, EU:C:2015:356, t. 27.); od 20. prosinca 2017., Binca Seafoods/Komisija (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, t. 45.) i od 7. studenoga 2018., BPC Lux 2 i dr./Komisija (C-544/17 P, EU:C:2018:880, t. 33.)

61. Naime, Opći sud samo je smatrao da argumenti koje je istaknuo EUIPO ne mogu dovesti u pitanje postojanje pravnog interesa društva Indo European Foods, tako da se ne može smatrati da je počinio pogrešku koja se tiče prava ili da nije dostatno obrazložio svoju odluku.

62. U svakom slučaju, smatram da pogreška koja se tiče prava koju je Opći sud počinio u ocjeni pravnog interesa društva Indo European Foods zbog prebacivanja tereta dokazivanja, pod pretpostavkom da je se utvrdi, ne može dovesti do ukidanja pobijane presude. Naime, iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da, ako obrazloženje odluke Općeg suda sadržava povredu prava Unije, ali je njezina izreka osnovana iz drugih pravnih razloga, takva povreda nema za posljedicu ukidanje te odluke te valja zamijeniti obrazloženje¹⁸. Takav je ovdje slučaj, zbog razloga koje ću iznijeti u nastavku.

63. Pravni je interes ključna i primarna pretpostavka svake tužbe za poništenje koju je na temelju članka 263. UFEU-a podnijela fizička ili pravna osoba, a isto tako vrijedi i kad Opći sud može ne samo ukinuti pobijanu odluku, nego ju i izmijeniti kao što se to predviđa člankom 72. stavkom 3. Uredbe 2017/1001. Postojanje takvog pravnog interesa pretpostavlja da poništenje pobijanog akta može samo po sebi imati pravne posljedice i tako može svojim rezultatom priskrbiti korist toj osobi¹⁹.

64. Usto, kao što je to Opći sud naveo u pobijanoj presudi, pravni interes ne treba samo postojati u trenutku podnošenja tužbe, nego i postojati sve do proglašenja sudske odluke²⁰.

65. U ovom je slučaju jasno da je u trenutku podnošenja tužbe društvo Indo European Foods imalo interes zahtijevati poništenje sporne odluke. Naime, tom je odlukom žalbeno vijeće EUIPO-a odbilo njegov prigovor istaknut na temelju članka 46. Uredbe 2017/1001. Poništenje navedene odluke stoga mu svojim rezultatom može priskrbiti korist time da žalbeno vijeće EUIPO-a provede novo ispitivanje prigovora koje bi moglo ići u korist društva Indo European Foods.

66. Stoga treba još utvrditi može li povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz Unije izmijeniti to utvrđenje.

67. U tu svrhu, prema EUIPO-ovu mišljenju, valja odrediti može li registracija osporavanog žiga Europske unije, unatoč tomu što je završilo prijelazno razdoblje, i dalje ugroziti pravne interese društva Indo European Foods, što Opći sud nije učinio. Međutim, zbog posebne prirode postupaka povodom prigovora, bitne funkcije žiga, načela teritorijalnosti i jedinstvenog karaktera žiga, u slučaju registracije osporavanog žiga Europske unije, između te registracije i prava na koje se poziva društvo Indo European Foods ne smije postojati nikakav sukob ni *ratione loci* ni *ratione temporis*. Iz toga proizlazi da je odgovor na to pitanje nužno niječan te podrazumijeva nestanak pravnog interesa društva Indo European Foods.

68. Međutim, smatram da odgovor na to pitanje nije relevantan za određivanje daljnjeg postojanja pravnog interesa za zahtijevanje poništenja sporne odluke pred Općim sudom.

¹⁸ Presuda od 6. studenoga 2018., Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori i Komisija/Ferracci (C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, t. 48.)

¹⁹ Presude od 4. lipnja 2015., Andechser Molkerei Scheitz/Komisija (C-682/13 P, EU:C:2015:356, t. 25.) i od 13. srpnja 2023., D & A Pharma/EMA (C-136/22 P, EU:C:2023:572, t. 43. i 44.)

²⁰ Točka 25. pobijane presude. Vidjeti i presude od 4. lipnja 2015., Andechser Molkerei Scheitz/Komisija (C-682/13 P, EU:C:2015:356, t. 25.); od 17. rujna 2015., Mory i dr./Komisija (C-33/14 P, EU:C:2015:609, t. 55.) i od 20. prosinca 2017., Binca Seafoods/Komisija (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, t. 44.).

69. Najprije ističem da postojanje pravnog interesa u trenutku podnošenja tužbe pred Općim sudom ne ovisi o tome može li registracija žiga ugroziti pravne interese društva Indo European Foods. Prema tome, ne vidim zašto bi to bio slučaj kad je riječ o daljnjem postojanju tog interesa.

70. Nadalje, smatram da se pitanje koje postavlja EUIPO prije svega odnosi na to da se utvrdi ima li društvo Indo European Foods pred EUIPO-om interes za isticanje prigovora na registraciju žiga Europske unije. Konkretnije, odgovor na to pitanje proizlazi iz ocjene koju EUIPO provodi u pogledu prigovora. Niječan odgovor nužno dovodi do toga da EUIPO odbije prigovor, ali to ne znači da društvo Indo European Foods nema interes za osporavanje te odluke pred Općim sudom i za ishođenje njezina poništenja.

71. Drugim riječima, pitanje može li registracija osporavanog žiga Europske unije ugroziti pravne interese društva Indo European Foods treba najprije ispitati EUIPO te ono stoga, prema mojem mišljenju, možda predstavlja meritorno pitanje u okviru tužbe za poništenje nad koje treba provesti nadzor zakonitosti. To pitanje ipak ne može uvjetovati dopuštenost te tužbe.

72. U tom pogledu naglašavam da je sam EUIPO na raspravi priznao da se prigovor na prijavu za registraciju žiga Europske unije, koji je istaknut nakon isteka prijelaznog razdoblja te se stoga temelji na ranijem pravu Ujedinjene Kraljevine, pred EUIPO-om smatra nedopuštenim, ali da Opći sud tužbu za poništenje te odluke treba smatrati dopuštenom, iako je očito neosnovana. U tim se okolnostima ni na temelju čega ne može zaključiti da je takva tužba, kao što je ona u ovom slučaju, nedopuštena ako ranije pravo na kojem se temelji prigovor pred EUIPO-om nije bilo nepostojeće od početka, nego je nestalo tijekom postupka.

73. Naposljetku, čini mi se da bi, ako bi daljnje postojanje pravnog interesa ovisilo o tome može li registracija žiga ugroziti pravne interese društva Indo European Foods unatoč povlačenju Ujedinjene Kraljevine iz Unije, to dovelo do zaobilaženja sudske prakse Suda prema kojoj Opći sud ne može poništiti ili izmijeniti odluku žalbenog vijeća zbog razloga koji su nastali nakon donošenja te odluke²¹.

74. Kao što je to na raspravi tvrdio EUIPO, odbijanje tužbe pred Općim sudom zbog nedopuštenosti dovelo bi do registracije osporavanog žiga Europske unije a da pritom ne bi bilo potrebno da EUIPO donese novu odluku.

75. Iz toga zaključujem da u tim okolnostima registracija osporavanog žiga Europske unije ne proizlazi ni iz razloga na kojima se izvorno temeljila sporna odluka, nego iz činjenice da ta registracija ne može ugroziti interese društva Indo European Foods zbog povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije.

76. Budući da je taj događaj ipak nastao nakon donošenja sporne odluke, njime se stoga ne može opravdati *a posteriori* njezino donošenje.

77. U tim okolnostima, smatram da valja odbiti drugi dio jedinog žalbenog razloga kao neosnovan.

²¹ Presuda od 11. svibnja 2006., Sunrider/OHIM (C-416/04 P, EU:C:2006:310, t. 55.) i rješenje od 30. lipnja 2010., Royal Appliance International/OHIM (C-448/09 P, EU:C:2010:384, t. 43. i 44.)

78. Podredno, pojašnjavam još i da, ako za utvrđivanje daljnjeg postojanja pravnog interesa društva Indo European Foods valja, *quod non*, utvrditi može li registracija osporavanog žiga Europske unije ugroziti njegove pravne interese, suprotno onomu što tvrdi EUIPO, valja odgovoriti potvrdno i na to pitanje.

79. Naime, člankom 11. stavkom 2. Uredbe 2017/1001 predviđa se da je moguće zahtijevati razumnu naknadu u pogledu radnji poduzetih nakon datuma objave prijave žiga EU-a ako bi te radnje, nakon objave registracije žiga, bile zabranjene na temelju objave. Prema mišljenju društva Indo European Foods, ta odredba može omogućiti nositelju osporavanog žiga da u Ujedinjenoj Kraljevini pokrene postupak zbog povrede u pogledu radnji počinjenih između objave prijave osporavanog žiga i isteka prijelaznog razdoblja.

80. Pitanje hoće li nositelj osporavanog žiga Europske unije u takvoj situaciji ostvariti pravo na zahtijevanje razumne naknade doista je hipotetsko. Postojanje tog prava ipak je, prema mojem mišljenju, dovoljno da opravda pravni interes društva Indo European Foods jer podrazumijeva da to društvo može dugovati takvu razumnu naknadu.

81. Nijedan EUIPO-ov argument u tom pogledu ne može dovesti u pitanje taj zaključak. S jedne strane, kad je riječ o argumentu koji se odnosi na to da se zahtjev za razumnu naknadu može izvršiti samo u odnosu na stranke koje nisu nositelji ranijih prava, što isključuje društvo Indo European Foods, čini mi se da taj argument sadržava određenu proturječnost. Naime, to bi značilo da u okviru postupka povodom prigovora EUIPO može odlučiti da Indo European Foods nije nositelj ranijih prava kako bi odbio prigovor na prijavu za registraciju žiga Europske unije i da istodobno u okviru nacionalnog postupka koji se odnosi na dodjelu razumne naknade priznae da se to društvo može pozvati na činjenicu da je nositelj ranijih prava.

82. S druge strane, kad je riječ o argumentu prema kojem se razumna naknada može zahtijevati samo za radnje koje su zabranjene „na temelju objave registracije” i da to stoga isključuje činjenice koje su nastale u Ujedinjenoj Kraljevini jer ta zemlja u trenutku registracije više nije bila država članica Unije, taj je argument, prema mojem mišljenju, protivan cilju članka 11. stavka 2. Uredbe 2017/1001.

83. Naime, tom se odredbom nastoji nadomjestiti nepostojanje učinaka žiga Europske unije prema trećim stranama prije objave prijave za registraciju kako bi se ipak omogućio određeni oblik zaštite od dana podnošenja te prijave za registraciju. Drugim riječima, prije objave registracije žiga Europske unije, taj žig ima pravnu zaštitu koja, kao što je to naglasio nezavisni odvjetnik M. Wathelet, odražava činjenicu da zakonodavac Unije smatra da žig Europske unije koji je u stjecanju već tada zaslužuje zaštitu²². Sud je tako presudio da se člankom 11. stavkom 2. Uredbe 2017/1001 predviđa pravo na razumnu naknadu kako bi se dodijelila određena mjera zaštite podnositelju prijave za registraciju žiga u razdoblju između datuma objave prijave, a riječ je o datumu od kojeg se smatra da su treće strane upoznate s tom prijavom, i datuma objave njegove registracije²³.

84. Međutim, na temelju tumačenja te odredbe koje predlaže EUIPO postalo bi nemoguće ishoditi bilo kakvu razumnu naknadu za radnje počinjene prije objave registracije žiga Europske unije na državnom području države članice zbog toga što se ta država naknadno povukla iz Unije

²² Mišljenje nezavisnog odvjetnika M. Watheleta u predmetu Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:293, t. 44.)

²³ Presuda od 22. lipnja 2016., Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:467, t. 38.)

prije registracije te bi to tumačenje stoga spriječilo zaštitu žiga Europske unije za razdoblje koje se proteže barem od podnošenja prijave i povlačenja navedene države članice, u kojem se i dalje primjenjuje pravo Unije, na način koji je protivan samom cilju navedene odredbe.

85. Stoga smatram da je društvo Indo European Foods doista imalo pravni interes koji je i dalje postojao tijekom postupka pred Općim sudom.

C. Treći dio jedinog žalbenog razloga: učinci na postupak pred EUIPO-om

86. U trećem dijelu jedinog žalbenog razloga EUIPO tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kad je u točki 27. pobijane presude žalbenom vijeću naložio da ne uzme u obzir pravne učinke isteka prijelaznog razdoblja na ovaj predmet jer je u okviru njegove nove ocjene nakon eventualnog poništenja sporne odluke EUIPO obvezan ne ispitati zadržava li Indo European Foods interes za poništenje odluke Odjela za prigovore u pogledu koje je podnesena žalba i stoga treba ispitati prigovor na temelju sukoba između prava koji nikad neće moći nastati.

87. Prema mojem mišljenju, takav argument ipak je bespredmetan i ne može dovesti do ukidanja pobijane presude.

88. Kao što sam to istaknuo u okviru analize drugog dijela jedinog žalbenog razloga, dopuštenost tužbe za poništenje sporne odluke pred Općim sudom ne ovisi o tome zadržava li Indo European Foods interes za odbijanje registracije osporavanog žiga.

89. To pitanje relevantno je samo tijekom postupka pred EUIPO-om, ali ni na koji način ne dovodi u pitanje pravo društva Indo European Foods da traži poništenje sporne odluke. Naime, Opći sud ne može predvidjeti rezultat novog ispitivanja prigovora koje provodi EUIPO kako bi odlučio o dopuštenosti tužbe za poništenje jer bi inače, kao što sam to već naglasio, opravdao donošenje te odluke razlozima koji su nastali nakon njezina donošenja, što je protivno sudskoj praksi Suda²⁴.

90. Prema tome, čak i ako učinak povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz Unije može biti da žalbeno vijeće EUIPO-a odbije prigovor²⁵, na EUIPO-u je, a ne na Općem sudu, da u okviru ispitivanja dopuštenosti tužbe dođe do tog zaključka²⁶.

91. Stoga treći dio jedinog žalbenog razloga treba odbiti kao bespredmetan.

VII. Zaključak

92. S obzirom na prethodno navedeno, predlažem Sudu da odbije žalbu.

²⁴ Vidjeti točke 70. i 71. ovog mišljenja.

²⁵ Sud još nije odlučio o tom pitanju, ali se na njega odnosi predmet C-337/22 P, EUIPO/Nowhere, koji je u tijeku pred Sudom.

²⁶ Budući da se protiv same takve odluke može podnijeti nova tužba za poništenje, a da se pritom ne može dovesti u pitanje njezina dopuštenost, kao što je to na raspravi priznao EUIPO.